

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 10Sžo/323/2015
Identifikačné číslo spisu: 8014201390
Dátum vydania rozhodnutia: 26.10.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Elena Berthotyová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:8014201390.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. a členov senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Jany Henčekovej, PhD. v právnej veci žalobcu: JUDr. F. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom D., právne zastúpeného JUDr. Lukášom Kovaničom, advokátom, so sídlom Kmeťova 24, 040 01 Košice, proti žalovanej: Slovenskej advokátskej komore, so sídlom Kolárska 4, 813 42 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej č. 121/7/2014 zo dňa 12. septembra 2014, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 1S/72/2014-46 zo dňa 14. júla 2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 1S/72/2014-46 zo dňa 14. júla 2015 p o t v r d z u j e .

Žalovaná j e p o v i n n á zaplatiť žalobcovi trovy odvolacieho konania vo výške 142,39 €, titulom náhrady trov právneho zastúpenia v lehote 10 dní od právoplatnosti tohto rozsudku k rukám jeho právneho zástupcu JUDr. Lukáša Kovaniča, advokáta so sídlom Kmeťova 24, 040 01 Košice.

Odôvodnenie

I.

Predmet konania

Krajský súd v Prešove napadnutým rozsudkom podľa § 250j ods. 2 písm. d) zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zrušil rozhodnutie žalovanej - uznesenie jej predsedníctva č. 121/7/2014 zo dňa 12.09.2014, ktorým žalovaná podľa § 71 ods. 1 písm. b), § 63 ods. 2, § 8 ods. 2 písm. b) zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o advokácii“) pozastavila žalobcovi výkon činnosti advokátskeho koncipienta, a vec jej vrátil na ďalšie konanie.

Žalovanú zaviazal nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 564,77 Eur do 10 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

Krajský súd dôvodil tým, že z obsahu napadnutého rozhodnutia žalovanej je bez akýchkoľvek pochybností, že napadnuté rozhodnutie síce formálne má odôvodnenie, ale neobsahuje žiadne zdôvodnenie, prečo žalovaná dospela k záveru, že je dôvodné aplikovať ustanovenie § 8 ods. 2 písm. b) zákona o advokácii, čím sa stotožnil s názorom žalobcu, že rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. Podľa krajského súdu z obsahu odôvodnenia rozhodnutia žalovanej je nesporné, že v ňom chýba akákoľvek úvaha a je také strohé, ako keby vo veci bolo aplikované ustanovenie § 8 ods. 1 zákona o advokácii.

Krajský súd ďalej uviedol, že žalovaná sa snažila absenciu odôvodnenia rozhodnutia nahradiť vo vyjadrení k žalobe, avšak krajský súd uviedol, že preskúmava zákonnosť rozhodnutia a postupu žalovanej a doplnenie dôvodov vo vyjadrení k žalobe nemôže nahradiť chýbajúcu právnu argumentáciu v odôvodnení napadnutého rozhodnutia.

Podľa názoru krajského súdu by Slovenská advokátska komora ako stavovská organizácia, mala mať prijaté určité kritériá a na základe týchto kritérií v prípadoch fakultatívnej možnosti pozastavenia výkonu činnosti advokátskeho koncipienta rozhodnúť tak, aby postihovaný koncipient nemal pocit, že ide o ničím nelimitovanú a vecne nepreskúmateľnú svojvoľu.

S poukazom na uvedené krajský súd dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie žalovanej je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, preto ho podľa § 250j ods.2 písm. d/ OSP zrušil a vec jej vrátil na ďalšie konanie.

O náhrade trov konania rozhodol krajský súd podľa § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že žalobcovi, ktorý mal v konaní úspech, priznal náhradu konania vo výške 564,77 €.

II.

Stručné zhrnutie odvolacích dôvodov žalovanej

Proti rozsudku krajského súdu podala žalovaná v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom navrhla odvolaciemu súdu, aby napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Podľa jej názoru napadnuté rozhodnutie, ktoré krajský súd zrušil nie je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. Z obsahu rozhodnutia je podľa žalovanej zrejmé, prečo rozhodla o pozastavení výkonu koncipientskej praxe žalobcu do právoplatného skončenia trestnej veci. V napadnutom rozhodnutí je podrobne uvedený skutok, pre ktorý bolo proti žalobcovi vznesené obvinenie, je z neho zrejmé, že žalobca bol obvinený zo závažného úmyselného trestného činu, tak ako uvádza uznesenie kriminálneho úradu finančnej správy, ktoré mala žalovaná k dispozícii.

Žalovaná uviedla, že žalobca si proti uzneseniu o vznesení obvinenia ani nepodal sťažnosť. Oboznámila sa so skutkovým stavom, pre ktorý bolo proti žalobcovi vznesené obvinenie a mala za preukázané, že sú splnené zákonné podmienky na pozastavenie výkonu činnosti advokátskeho koncipienta, tak ako sú uvedené v § 8 ods. 2 písm. b) zákona o advokácii, podľa ktorého komora môže pozastaviť výkon advokácie tomu, proti komu sa začalo trestné stíhanie za trestný čin do právoplatného rozhodnutia vo veci.

Uviedla, že je síce pravdou, že žalovaná nemá obligatórnu povinnosť pozastaviť výkon advokátskemu koncipientovi, ale zákonodarca v prípadoch začatia trestného stíhania zveril do jej právomoci posúdiť, či vzhľadom na trestnú činnosť, pre ktorú je vznesené obvinenie, rozhodne o pozastavení výkonu, kým nebude právoplatne rozhodnuté či advokát alebo advokátsky koncipient spáchal trestný čin alebo či trestné stíhanie bude zastavené.

Žalovaná zastáva názor, že ak uviedla v svojom rozhodnutí presné znenie skutku, pre ktorý bolo obvinenie žalobcovi vznesené, učinila zadosť požiadavke odôvodnenia rozhodnutia a nemožno považovať jej rozhodnutie za nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, pretože tieto sú v rozhodnutí výslovne uvedené.

Žalovaná vyjadrila presvedčenie, že jej rozhodnutie zákonom vyžadované požiadavky spĺňa, a preto s poukazom na uvedené dôvody, navrhla svojmu odvolaniu vyhovieť.

III.

Vyjadrenie žalobcu k odvolaniu žalovanej

Vo vyjadrení k odvolaniu žalobca navrhol odvolaciemu súdu, aby napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdil ako vecne správny.

Žalobca uviedol, že považuje všetky žalovanou označené odvolacie dôvody vo vzťahu k zákonnosti a vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia prvostupňového súdu za irelevantné a v celom rozsahu sa stotožnil s rozsudkom krajského súdu, ktorý považuje za vecne správny.

IV.

Argumentácia rozhodnutia žalovanej

Rozhodnutím č. 121/7/2014 zo dňa 12.09.2014 predsedníctvo Slovenskej advokátskej komory (ďalej len žalovaná) podľa § 71 ods. 1 písm. b), § 63 ods. 2 a § 8 ods. 2 písm. b) zákona o advokácii pozastavilo žalobcovi výkon činnosti advokátskeho koncipienta.

V dôvodoch rozhodnutia uviedla, že jej bolo dňa 05.08.2014 doručené oznámenie vyšetrovateľa Kriminálneho úradu finančnej správy, odboru závažnej colnej a daňovej kriminality, Pobočka Východ Prešov, pracovisko Košice, ČVS: KUFS-46/7027-V-2013 zo dňa 21.05.2014 o vznesení obvinenia voči žalobcovi pre zločin skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 2 písm. c), ods. 4 Trestného. Trestného činu sa mal žaloba dopustiť tak, že za obdobie od 1.1.2012 do 31.8.2013 v Košiciach, Rožňave a inde v spoločnom úmysle skrátiť štátny rozpočet Slovenskej republiky na spotrebnej dani z minerálneho oleja a na dani z pridanej hodnoty, po predchádzajúcej dohode s obvineným J.P za dohodnutú odmenu vystavoval fiktívne faktúry a dodacie listy ako bývalý konateľ spoločnosti DESDEL, s.r.o. ako bývalý konateľ spoločnosti Najreality, s.r.o. znejúce na motorovú naftu a zároveň zasielal získané finančné prostriedky z predaja motorovej nafty na účet spoločnosti Europehill Kft. vedenom v F. č. ú. XXXXXXXXXXX/XXXX a na účet spoločnosti LIG OIL, s.r.o. vedený v F. č. ú. XXXXXXXXXXX/XXXX, ktoré ako konateľa spoločnosti DESDEL, s.r.o. predtým prijal od koncových odberateľov motorovej nafty na účet spoločnosti DESDEL, s.r.o, vedený v N. č. ú. XXXXXXXXXXX/XXXX.

Po citácii ustanovení § 71 ods. 1 písm. b/, § 63 ods. 2, § 8 ods. 2 písm. b/ zákona o advokácii, § 30 ods. 1 a ods. 5 Organizačného poriadku žalovaná uviedla, že kancelária komory listami zo dňa 22.08.2014 pozvala žalobcu na zasadnutie predsedníctva komory, ktoré sa konalo dňa 12.09.2014, ktorého sa žalobca zúčastnil osobne.

V závere rozhodnutia uviedla, že mala vzhľadom na vyššie uvedené za to, že sú dôvody na pozastavenie výkonu činnosti advokátskeho koncipienta stanovené zákonom o advokácii a predpismi komory, a preto rozhodla tak ako je uvedené vo výrokovvej časti jej rozhodnutia.

V.

Právny názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len najvyšší súd) ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 10 ods. 2 O. s. p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo (podľa § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 211 a nasl. O. s. p.) a jednomyseľne dospel k záveru, že rozsudok krajského súdu je potrebné potvrdiť. Podľa § 250ja ods. 2 O. s. p. odvolací súd rozhodne o odvolaní spravidla bez pojednávania, ak to nie je v rozpore s verejným záujmom. Na prejednanie odvolania nariadi pojednávanie, ak to považuje za potrebné, alebo ak vykonáva dokazovanie.

V tejto súvislosti najvyšší súd uvádza, že krajský súd verejne prerokoval vec a verejne vyhlásil rozhodnutie dňa 14.07.2015. Najvyšší súd nepovažoval za potrebné na prejednanie veci nariadovať pojednávanie a takýto postup nebol v rozpore s verejným záujmom.

Deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke najvyššieho súdu www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 26.10.2016 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O. s. p.).

Podľa § 244 ods. 1 O. s. p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. Súd v správnom súdnictve preskúmava rozhodnutia a postupy orgánov verejnej správy predovšetkým v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe. Rozsahom tvrdení uvedených v žalobe je súd viazaný.

Podľa § 71 ods. 1 písm. b) zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o advokácii) predsedníctvo komory rozhoduje o všetkých veciach podľa tohto zákona, ak o nich nerozhodujú iné orgány komory.

Podľa § 63 ods. 2 zákona o advokácii ustanovenia § 7, 8, 10 a 28 platia primerane aj pre advokátskeho koncipienta.

Podľa § 8 ods. 2 písm. b) zákona o advokácii komora môže pozastaviť výkon advokácie tomu, proti komu sa začalo trestné stíhanie za trestný čin do právoplatného rozhodnutia vo veci.

Podľa § 11 ods. 4 zákona o advokácii rozhodnutie podľa odsekov 1 a 2 vydáva predsedníctvo komory a musí obsahovať

- a) označenie orgánu, ktorý rozhodnutie vydal,
- b) označenie fyzickej osoby, o ktorej nezapísaní, pozastavení výkonu advokácie alebo vyčiarknutí zo zoznamu advokátov sa rozhodovalo, s uvedením jej mena, priezviska a dátumu narodenia,
- c) výrok,
- d) odôvodnenie,
- e) miesto vydania rozhodnutia,
- f) dátum vydania rozhodnutia,
- g) podpis štatutárneho orgánu komory,
- h) poučenie o opravnom prostriedku a o možnosti preskúmania rozhodnutia súdom.

V predmetnej veci je potrebné predostrieť, že predmetom odvolacieho konania bol rozsudok krajského súdu, ktorým bolo podľa § 250j ods.2 OSP zrušené napadnuté rozhodnutie žalovanej č. 121/7/2014 zo dňa 12.09.2014, preto primárne v medziach odvolania najvyšší súd ako súd odvolací preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj rozhodnutie žalovanej, najmä z toho pohľadu, či námietky žalovanej boli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku.

Žalovaná v odvolaní proti rozsudku krajského súdu brojila proti názoru krajského súdu a tvrdila, že jej rozhodnutie nie je možné považovať za nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. Žalovaná zastáva názor, že pokiaľ uviedla vo svojom rozhodnutí presné znenie skutku, pre ktorý bolo obvinenie žalobcovi vznesené, učinila zadosť požiadavke odôvodnenia rozhodnutia a nemožno považovať jej rozhodnutie za nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, pretože tieto sú v rozhodnutí výslovne uvedené.

Uvedenú odvolaciu námietku žalovanej vyhodnotil najvyšší súd ako nedôvodnú.

Podľa najvyššieho súdu z obsahu napadnutého rozhodnutia žalovanej je bez akýchkoľvek pochybností zrejmé, že predmetné rozhodnutie žalovanej spĺňa náležitosti a požiadavky na rozhodnutie stanovené v § 11 ods. 4 zákona o advokácii, teda obsahuje podrobne uvedený skutok, pre ktorý je žalobca obvinený,

zákonné ustanovenia na základe ktorých žalovaná rozhodla ako aj odôvodnenie rozhodnutia, avšak v dôvodoch rozhodnutia nie je uvedená žiadna úvaha ani dôvody, pre ktoré sa žalovaná rozhodla pozastaviť výkon činnosti advokátskeho koncipienta.

Najvyšší súd sa stotožnil s názorom krajského súdu, že rozhodnutie žalovanej síce formálne obsahuje odôvodnenie, avšak absentuje v ňom akékoľvek správna úvaha, ktorá vyústila v záver žalovanej pre ktorý sa rozhodla aplikovať ustanovenie § 8 ods. 2 písm. b) zákona o advokácii.

Zákon o advokácii v ustanovení § 8 ods. 2 písm. b) dáva Slovenskej advokátskej komore (ďalej len „Komora“) oprávnenie pozastaviť výkon činnosti advokátskeho koncipienta, proti ktorému sa začalo trestné stíhanie za trestný čin do právoplatného rozhodnutia vo veci.

Toto oprávnenie zákon stanovil ako oprávnenie fakultatívne, vyjadrené dikciou „môže“. Z uvedeného vyplýva, že nie každé začaté trestné stíhanie proti advokátovi, resp. advokátskemu koncipientovi musí mať za následok pozastavenie výkonu jeho činnosti.

Uvedené si zjavne uvedomuje aj žalovaná, keď v dôvodoch odvolania argumentuje, že v prípadoch začatia trestného stíhania proti osobe advokátskeho koncipienta nemá obligatórnu povinnosť pozastaviť výkon jeho činnosti, ale zákonodarca jej zveril do právomoci posúdiť, či vzhľadom na trestnú činnosť, pre ktorú je vznesené obvinenie, rozhodne o pozastavení výkonu, kým nebude právoplatne rozhodnuté vo veci.

Najvyšší súd dodáva, že práve pre vylúčenie svojvôle, ale aj arbitrárnosti rozhodovania vo veciach pozastavenia výkonu advokácie s poukazom na fakultatívnosť tohto oprávnenia je potrebné posúdenie jedinečných okolností každého takéhoto prípadu, či už z pohľadu posúdenia osoby advokátskeho koncipienta, povahy a závažnosti skutku, ktorý sa mu kladie za vinu a pre ktorý mu bolo vznesené obvinenie, ale aj z pohľadu presvedčivosti argumentov jeho obrany voči úmyslu Komory pozastaviť mu výkon jeho činnosti.

Náležité posúdenie týchto aspektov musí následne žalovaná premietnuť do odôvodnenia rozhodnutia.

Na základe vyššie uvedeného najvyšší súd zastáva názor, že rozhodnutie Komory o pozastavení výkonu činnosti advokátskeho koncipienta podľa § 8 ods. 2 písm. b) zákona o advokácii je nepreskúmateľné, ak je rozhodnutie odôvodnené strohou rekapituláciou skutkových zistení (o tom, že proti žalobcovi bolo vznesené obvinenie pre zločin krátenia dane a poistného) a citáciou ustanovení zákona o advokácii, na základe ktorých rozhodla, bez uvedenia bližších dôvodov, ktoré ju viedli k záveru, že v prípade žalobcu je dôvodné a nutné pozastaviť výkon činnosti advokátskeho koncipienta.

Pokiaľ totiž z dôvodov rozhodnutia žalovanej nie je zrejmé, čo ju viedlo k rozhodnutiu o pozastavení výkonu činnosti advokátskeho koncipienta, keď nie je zrejmé, či vôbec existovali kritéria, ktoré posudzovala pri úvahe o využití tohto oprávnenia a akým spôsobom ich vyhodnotila, ako vyhodnotila osobu žalobcu, povahu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu a ako sa vysporiadala s jeho obhajobou, nie sú známe (nie len žalobcovi, ale ani súdu) dôvody, ktoré boli rozhodujúce pri úvahe o využití tohto fakultatívneho oprávnenia. Potom záver krajského súdu, že rozhodnutie žalovanej je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov je plne udržateľný a nemôžu ho spochybniť ani odvolacie námietky žalovanej, že pokiaľ uviedla vo svojom rozhodnutí presné znenie skutku, pre ktorý bolo obvinenie žalobcovi vznesené, učinila zadosť požiadavke odôvodnenia rozhodnutia.

Najvyšší súd na tomto mieste považuje za dôležité zdôrazniť, že dlhodobo a ustáleno judikuje (porovnaj napr. rozhodnutie publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod ďalej len „Zbierka“) pod č. R 29/1996), že rozhodnutie súdu, ktorým ako nepreskúmateľné zruší rozhodnutie správneho orgánu, ak rozhodnutie nie je náležité odôvodnené (§ 47 ods. 3 zákona č. 71/1967 Zb.

Pre porovnanie z rozhodnutia publikovaného v Zbierke pod č. R 33/2006, vyplýva, že rozhodnutie

správneho orgánu je nepreskúmateľné a treba ho zrušiť aj vtedy, ak správny orgán svoje rozhodnutie neodôvodnil vôbec, hoci dôvody jeho rozhodnutia možno vyvodiť z obsahu administratívneho spisu. Skutočnosť, že rozhodnutie je zrozumiteľné pre orgán, ktorý ho vydal, nepostačuje, lebo rozhodnutie musí byť zrozumiteľné aj pre ostatných účastníkov konania, najmä ak sa ním účastníkovi ukladá konkrétna povinnosť.

Ako podporné rozhodnutia, ktoré potvrdzujú ustálenosť judikatúry najvyššieho súdu v otázke nárokov na náležité odôvodnenie rozhodnutia správneho orgánu možno uviesť aj rozhodnutie publikované v Zbierke pod č. R 3/2014, podľa ktorého za rozhodnutie vydané v súlade so zákonom nemožno považovať rozhodnutie, ktoré je zrozumiteľné iba pre správny orgán, ktorý ho vydal; najmä ak ide o rozhodnutie, ktoré samo osebe znamená prekážku výkonu vybraných činností, tiež rozhodnutie uverejnené v Zbierke pod č. R 60/2000 podľa ktorého, zákonné požiadavky na konanie o právach a povinnostiach fyzických osôb a právnických osôb stanovené zákonom č. 71/1967 Zb.

Pre porovnanie najvyšší súd poukazuje na obdobnú judikatúru Nejvyššího správního soudu (napr. rozsudok zo dňa 22.01.2004, č. j. 4 Azs 55/2003-51), z ktorej vyplýva, že rozhodnutie správneho orgánu, v odôvodnení ktorého absentuje úvaha, ktorou bol správny orgán vedený pri hodnotení dôkazov, ktoré vykonal ako aj správna úvaha, ktorú použil pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, rovnako tak aj chýbajúca argumentácia ako sa vyrovnal s námietkami žalobcu ako účastníka správneho konania je v rozpore s § 47 odst. 3 Správneho poriadku a takéto rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov.

Najvyšší súd aj s poukazom na citovanú judikatúru dodáva, že pokiaľ absentuje v odôvodnení rozhodnutia správneho orgánu úvaha, z akého dôvodu vystalo rozhodnutie žalovanej o využití zákonnej možnosti rozhodnúť istým spôsobom, i keď jej to zákon výslovne neprikazuje, nebolo pochybením krajského súdu keď takéto rozhodnutie zrušil pre chýbajúce odôvodnenie (ako nevyhnutnej zákonnej náležitosti správneho aktu vyžadovanej ustanovením § 47 ods. 3 Správneho poriadku), ktorej nedostatok spôsobuje nepreskúmateľnosť rozhodnutia správneho orgánu.

V súvislosti s vysloveným názorom krajského súdu, ktorý žalovanej vytkol, že sa snažila absenciu odôvodnenia nahradiť vo vyjadrení k žalobe, pričom zdôraznil, že súd preskúmava zákonnosť rozhodnutia žalovanej a doplnenie dôvodov vo vyjadrení k žalobe nemôže nahradiť chýbajúcu právnu argumentáciu v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, najvyšší súd považuje za dôležité zdôrazniť, že sa s takýmto názorom krajského súdu stotožňuje a dodáva, že rovnaký právny názor nachádza oporu v ustálenej judikatúre najvyššieho súdu (napr. rozsudok najvyššieho súdu zo dňa 18.03.2016, sp. zn. 10Sza/6/2016, rozsudok najvyššieho súdu zo dňa 21.06.2016 sp. zn. 10Sza/13/2016).

Uvedená judikatúra najvyššieho je ustálená v názore, že „vytýkané nedostatky odôvodnenia preskúmaného rozhodnutia nemôžu byť konvalidované prípadným dodatočným vysvetlením resp. doplnujúcim vyjadrením správneho orgánu a ani súdu neprislúcha spôsobom presahujúcim akceptovateľnú mieru dopĺňať resp. absentujúce argumenty správneho orgánu nahrádzať svojimi a vyvodzovať z nich závery, ku ktorým mal dospieť správny orgán, ktorého postup a úvahy mali byť obsahom odôvodnenia jeho rozhodnutia, pretože takáto aktivita presahuje rámec preskúmajacej právomoci súdu a zároveň zasahuje do sféry kompetencie správneho orgánu v agende vymedzenej zákonom“, v tomto prípade do sféry kompetencie Komory v agende vymedzenej zákonom o advokácii. Pokiaľ totiž súd preskúmava zákonnosť žalobou napadnutého správneho rozhodnutia, resp. skutkové a právne úvahy, na základe ktorých bolo rozhodnutie vydané, robí tak výlučne cez odôvodnenie tohto rozhodnutia, a nie prostredníctvom obsahu administratívneho spisu, resp. dôvodov doplnujúcich, ktorými žalovaná dodatočne dopĺňa chýbajúce dôvody v rozhodnutí.

Pokiaľ z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia o pozastavení výkonu činnosti advokátskeho koncipienta podľa § 8 ods. 2 písm. b) zákona o advokácii nie je zrejmé, ako vec rozhodujúci orgán zvážil, o aké skutočnosti oprel svoj právny záver, ktorým sa rozhodol využiť zákonnú možnosť pozastavenia výkonu činnosti advokátskeho koncipienta, prečo považuje dôvody jeho obhajoby tak, ako ich predniesol na zasadnutí predsedníctva SAK dňa 12.09.2014 za neprijateľné, de facto takýmto rozhodnutím znemožňuje žalobcovi uplatniť žalobné body, ktorými by mohol vyvrátiť, popr. spochybníť závery rozhodujúceho orgánu. Takéto rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov (pozri tiež rozhodnutie

Nejvyššího správního soudu zo dňa 04.02.2010, čj. 7 Afs 1/2010-53).

Na základe uvedeného bolo možné zhrnúť, že odôvodnenie rozhodnutia žalovanej nespĺňa kritéria preskúmateľnosti správneho rozhodnutia, ktoré dovodila citovaná judikatúra najvyššieho súdu, preto najvyšší súd vyhodnotil odvolacie námietky žalovanej ako nedôvodné a nespôsobilé spochybníť vecnú správnosť rozsudku krajského súdu, preto napadnutý rozsudok podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa ustanovenia § 250k ods. 1 OSP v spojení s § 224 ods. 1 OSP a § 246c ods. 1 vety prvej OSP tak, že v konaní úspešnému žalobcovi priznal ich náhradu vo výške 142,39 €, podľa vyčíslenia jeho právneho zástupcu, v zmysle vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhl.“).

Trovy odvolacieho konania tvoria trovy právneho zastúpenia vo výške 142,39 €. Trovy právneho zastúpenia pozostávajú: z odmeny za 1 úkon právnej služby, (písomné vyjadrenie k odvolaniu žalovaného - §14 ods. 1 písm. b/ vyhl.)- 134 €, a k nemu prislúchajúcemu režijnému paušálu (§ 16 ods. 3 vyhl.), 1x 8,39 Eur, spolu 142,39 €.

S poukazom na ustanovenie § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok postupoval najvyšší súd v konaní podľa predpisov účinných do 30.06.2016 (zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e opravný prostriedok prípustný.